

תת"ע 10580/11/22 - מדינת ישראל נגד דני בוקובזה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10580-11-22 מדינת ישראל נ' בוקובזה
תיק חיצוני: 42150276253

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם דני בוקובזה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 14.02.2023

1. ביום 5.9.21 קיבל המבקש לידי דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 42150276253 המייחס לו עבירה של אי ציות לאור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

לבקשת הנאשם נדחה הדיון ליום 14.2.23. במסגרת החלטת הדחה הוזהר הנאשם כי אם לא יתייצב לדיון יוכרע דינו בהעדרו.

2. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס של 1,500 ₪.

טענות הצדדים

3. המבקש, טען כי נעדר מהדיון כיון שהתבלבל במועד הדיון והתייצב ביום שלמחרת היינו ב-15.2.23. המבקש הגיש בקשה זו מבלי שצרף אסמכתא או הסבר נוסף לבקשתו.

4. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות על הסף כיון שהמבקש לא העלה נסיבות המצדיקות את ביטול גזר הדין, בייחוד כאשר מדובר בדו"ח ברירת משפט ולפיכך לא ייגרם עיוות דין למבקש.

דין והכרעה

5. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך.

למעלה מן הצורך אבחן את הבקשה לגופה.

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

10. הדיון בעניינו של המבקש נדחה לבקשתו. המבקש אף הוזהר כי במידה ולא יתייצב יוכרע דינו בהיעדרו.

11. המבקש טען בעלמא כי, התבלבל וטעה בעניין המועד בו אמור היה להתקיים הדיון.

12. ההלכה היא כי בלבול או שכחה, אינם בהם בגדר "סיבה מוצדקת" לביטול פסק דין, כמשמעותה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

בעניין זה ראו למשל ע"פ 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.08.05); תת"ע 558-02-09 **וליד גמאמעה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.06.09), וכן ע"פ 9053/05 **סייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.04.15) שם נאמר בין היתר:

"...טעויות ברישום, שכחה לגבי מועד הדיון וכיוצ"ב אינן עולות כדי "סיבה מוצדקת" וכי מקרי אי התייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, הינם רבים מכדי שטענות אלה תהפוכנה לעילה מספקת לביטולו של פסק דין שניתן בהעדרו של הנאשם עקב אי התייצבותו..."

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.4.2018).

15. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018).

16. המבקש לא כפר במיוחד לו בכתב האישום.

17. העונש שהוטל על המבקש, תוך שגלוקח בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חורג מהענישה הקבועה בדין, אלא שהוא ניתן לפנים משורת הדין, תוך שהוא מקל עם המבקש.

לפיכך איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

עמוד 3

